

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 4 - 8 oktober 2010**

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende prominenten de Assemblée toegesproken :

- De h. Guido Westerwelle, Vice-bondskanselier en bondsminister van Buitenlandse zaken van Duitsland
- De h. Antonio Milošoski, Minister van Buitenlandse zaken van de “Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO)
- De h. Jan Fischer, Ondervoorzitter van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD)
- De h. Apolonio Ruiz Ligeró, Vice-gouverneur van de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa
- De h. Nikola Gruevski, Eerste minister van de “Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”
- Mevr. Hayrünnisa Gül, meter van de campagne “Onderwijs werkt hindernissen weg” in Turkije

* * * * *

Volgende verslagen stonden op de dagorde van de zitting :

- Bestrijding van extremisme : verwezenlijkingen, minpunten en mislukkingen
- Mishandeling van kinderen geplaatst in instellingen: het garanderen van de volledige bescherming van de slachtoffers
- De werking van de democratische instellingen in Oekraïne
- De noodzaak om overlappingsen te vermijden tussen de werkzaamheden van de Raad van Europa en het Bureau voor de Grondrechten van de Europese Unie

- Mensenrechten en bedrijven
- De activiteiten van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) in 2009-2010
- De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) in 2009: het bewerkstelligen van de economische integratie in Europa
- Strategie, bestuur en werking van de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa
- De recente aanwakking in Europa van het nationale veiligheidsdiscours: de Roma-kwestie
- Het garanderen van het recht op onderwijs voor zieke of gehandicapte kinderen
- Kinderen zonder ouderlijke zorg: de noodzaak om dringend in te grijpen
- Het recht op gewetensbezwaar in het raam van wettelijk geregelde gezondheidszorgen
- Nationale selectieprocedures voor kandidaten voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens
- Geslachtsspecifieke motieven voor asielaanvragen
- De ontwikkeling van het socio-economisch potentieel van het gebied van de Baltische Zee

* * * * *

Bestrijding van extremisme : verwezenlijkingen, minpunten en mislukkingen (Resolutie 1754 en aanbeveling 1933)

De Assemblee is verontrust door de heropflakking in Europa van bepaalde vormen van extremisme die doelstellingen nastreven die in strijd zijn met de Europese waarden van democratie en mensenrechten, en die geweld tolereren of, in de ergste gevallen, geweld prediken. Bij die vormen van extremisme zijn racisme en xenofobie, alsook islamitisch integrisme, een bron van grote ongerustheid.

Voor de Assemblee vormt de bestrijding van extremisme, waarbij tevens de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat worden verdedigd, een constante uitdaging voor de Lidstaten van de Raad van Europa.

De Assemblee nodigt hen uit om de aanpak van de diepere oorzaken van extremisme als een prioriteit te beschouwen in de strijd tegen het fenomeen. Zo zouden de Lidstaten resoluut moeten optreden tegen elke vorm van discriminatie en de nadruk moeten leggen op de opvoeding tot democratisch burgerschap.

Zij zouden tevens een duurzaam immigratiebeleid en een aangepast integratiebeleid moeten uitwerken, alsook een internationaal juridisch mechanisme om een einde te stellen aan elke mogelijke vorm van financiële steun aan extremistische groepen.

Mishandeling van kinderen geplaatst in instellingen: het garanderen van de volledige bescherming van de slachtoffers (Aanbeveling 1934)

De Assemblee maakt zich zorgen over de omvang van de seksuele, fysieke en morele mishandeling waarvan kinderen, geplaatst in instellingen, de laatste decennia het slachtoffer waren in vele Lidstaten van de Raad van Europa. Problemen van mishandeling blijven voorkomen in verschillende inrichtingen, waaronder openbare- en privé-onderwijsinrichtingen, verbeteringsinstellingen voor jonge delinquenten, opvangcentra, vrijetijdsverenigingen en andere.

De Assemblee is van mening dat de bescherming van kinderen en jongeren enkel op efficiënte wijze gegarandeerd kan worden via krachtige maatregelen op wetgevend, administratief en politiek vlak. Zij roept de Lidstaten dan ook op krachtdadig op te treden inzake de bescherming van kinderen tegen toekomstig misbruiken. Zij drukt ook op het belang om volledig het recht van de slachtoffers van eerder ondergaan misbruik te laten wedervaren en om bijstand te verlenen aan kinderen betrokken bij recente gevallen van mishandeling.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en misbruik te ondertekenen en te ratificeren. Zij roept hen verder op tot steun voor de Campagne van de Raad van Europa tegen seksueel geweld ten opzichte van kinderen, die 29 en 30 november 2010 in Rome gelanceerd zal worden.

In zijn tussenkomst onderstreepte *volksvertegenwoordiger Dirk Van der Maelen* dat het thema jammer genoeg brandend actueel is in België : het debat in de Assemblee valt samen met het debat in de commissie Justitie in het Belgisch Parlement. De laatste weken heeft men inderdaad kunnen vaststellen hoe moeilijk en delicaat het onderwerp wel is. Aan het begin van de zomer werd via de pers vernomen dat een priester, die ondertussen bisschop van Brugge geworden was, persoonlijk een kind seksueel misbruikt had, en dat er misschien nog slachtoffers zijn. Enkele weken later werd de geluidsopname vrijgegeven van de vergadering die kardinaal Danneels had met die bisschop en waaraan ook het slachtoffer en zijn familie deelnamen. Daaruit blijkt dat het belang van het slachtoffer zeker niet de eerste prioriteit was van de hoge vertegenwoordigers van de clerus. Op 10 september ten slotte, werd het verslag gepubliceerd van de Commissie voor de behandeling van klachten voor seksueel misbruik in een pastorale relatie. Dat verslag heeft de publieke opinie diep geschokt.

Spreeker dankte de verslaggeefster voor het evenwichtig opgestelde verslag. De problematiek beperkt zich niet tot de katholieke kerk, maar is veel ruimer. De paragrafen 4.1 en 4.2 geven een goede beschrijving van de essentiële problemen die de Lidstaten moeten aanpakken. Het is inderdaad niet omdat een land niet wordt geciteerd in het verslag dat er geen probleem is in dat land. De parlementsleden zouden hun regering dan ook moeten vragen om de problematiek diepgaand te onderzoeken om de omvang, de aard en de oorzaken ervan goed te kunnen begrijpen.

De werking van de democratische instellingen in Oekraïne (Resolutie 1755)

De Assemblee is tevreden met de toegenomen wetgevende activiteit in Oekraïne ten gevolge van de presidentsverkiezingen van 2010 en van het aantreden van een nieuwe machtscoalitie, hetgeen tot politieke stabiliteit zou kunnen leiden.

Zij drukt er evenwel opnieuw op dat er geen blijvende politieke stabiliteit mogelijk is zonder een Grondwetsherziening, waarbij een duidelijke scheiding van de machten wordt vooropgesteld en een stelsel dat berust op juiste evenwichtsverhoudingen tussen de uitvoerende, wetgevende en rechterlijke macht.

De Assemblee is tevreden met de politieke wil waarvan de nieuwe autoriteiten blijk geven en met de prioriteit die wordt gegeven aan het nakomen van de verbintenissen die Oekraïne is aangegaan bij haar toetreding tot de Raad van Europa en die tot nog toe nog niet werden uitgevoerd. Zij geeft haar volledige steun aan de overheden bij hun inspanningen om een diepgaand hervormingsprogramma door te voeren en schuift een aantal aanbevelingen naar voor die, volgens haar, noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de hervormingen de democratische normen en beginselen eerbiedigen.

De Assemblee drukt bovendien haar bezorgdheid uit over het toenemend aantal aantijgingen volgens dewelke de democratische rechten en vrijheden, zoals de vrijheid van vereniging en van meningsuiting, de laatste maanden onder druk kwamen te staan. Zij vraagt de overheid om een onderzoek ter zake in te stellen en om vastgestelde feiten te bestraffen.

De noodzaak om overlappingsen te vermijden tussen de werkzaamheden van de Raad van Europa en het Bureau voor de Grondrechten van de Europese Unie (Resolutie 1756 en aanbeveling 1935)

De Assemblee herinnert eraan dat zij steeds uiting gegeven heeft aan haar ongerustheid voor wat betreft de overlapping tussen het EU-Bureau voor de Grondrechten, opgericht in 2007, en bepaalde activiteiten van de Raad van Europa.

Zij doet evenwel opmerken dat de situatie sindsdien verbeterd is: de twee instellingen hebben nieuwe samenwerkingsvormen uitgewerkt en elke instelling gebruikt verschillende, elkaar aanvullende instrumenten voor de uitvoering van hun respectieve werkzaamheden.

De Assemblee stelt ook vast dat, door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, de bevoegdheden van de Europese Unie inzake mensenrechten nog toegenomen zijn, en dat het mandaat van het Bureau dus ook verder werd uitgebreid.

De Assemblee roept de Lidstaten op om alle nodige maatregelen te nemen om een overbodige overlapping tussen het werk van beide instellingen te vermijden, meer bepaald door erop te letten dat het acquis van de Raad van Europa inzake de bescherming van mensenrechten consequent als belangrijkste referentiekader gebruikt wordt in de werkzaamheden van het Agentschap.

Zij drukt ook op de noodzaak voor de Europese Unie om zonder verder verwijl toe te treden tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Mensenrechten en bedrijven (Resolutie 1757 en aanbeveling 1936)

In de huidige context van mondialisering worden grote multinationals vaak beschuldigd van schendingen van mensenrechten, vooral in ontwikkelingslanden. Kinderarbeid in de textielindustrie, milieurampen veroorzaakt door de petroleumindustrie, of inbreuken op het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer gepleegd door telecommunicatiebedrijven, zijn er enkele verontrustende voorbeelden van.

De Assemblee stelt vast dat die aantijgingen van overtredingen vaak buiten Europa plaatsvinden, waardoor het in het algemeen moeilijk is om Europese rechtbanken te vatten. Zij drukt er tevens op dat de economische crisis geen uitvlucht mag zijn voor het niet eerbiedigen van de normen inzake mensenrechten.

De Assemblee roept de Lidstaten van de Raad van Europa op om de bedrijven aan te sporen om de mensenrechten te eerbiedigen en om hen ter zake verantwoordelijkheidszin bij te brengen, meer bepaald door het goedkeuren van richtlijnen voor de openbare aanbestedingen waarbij bedrijven geweerd worden indien zij betrokken zijn bij inbreuken op mensenrechten. Zij roept hen tevens op tot het goedkeuren van wetten ter bescherming van individuen tegen inbreuken door bedrijven op de rechten opgesomd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De activiteiten van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) in 2009-2010 (Resolutie 1758)

De uitgebreide Assemblee* verklaart verontrust te zijn door de enorme achteruitgang van de overheidsfinanciën die werd veroorzaakt door de herstelprogramma's van de regeringen en de reddingsplannen voor met schulden overladen instellingen. De belangrijkste uitdaging is het vinden van het juiste evenwicht tussen saneringsmaatregelen voor de openbare financiën en herstelmaatregelen ter bevordering van het concurrentievermogen, de economische groei en het scheppen van werkgelegenheid.

Om het hoofd te bieden aan de permanente instabiliteit van de markten, is het voor de uitgebreide Assemblee belangrijk dat de voorstellen van de OESO ter zake volledig in de praktijk worden omgezet, meer bepaald het verstevigen van de financiële reglementering en het toezicht en het verbeteren van de fiscale transparantie en het risicobeheer.

De uitgebreide Assemblee is ervan overtuigd dat er op de arbeidsmarkt hervormingen moeten worden doorgevoerd ter verhoging van de potentiële productie en ter ondersteuning van de innovatie.

De uitgebreide Assemblee roept de regeringen op om het probleem aan te pakken van de economische onevenwichten door de uitwerking van structurele hervormingen, meer bepaald door maatregelen ter verbetering van het spaar-, investerings- en consumptieniveau, die gepaard zouden moeten gaan met een beleid gericht op de bevordering van het concurrentievermogen en het scheppen van werkgelegenheid.

* Sinds 1962 fungeert de Assemblee als parlementair forum voor de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) – die nu 34 landen telt – door de parlementsleden uit te nodigen van de OESO-Lidstaten die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Chili, Israël, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Republiek Korea en de Verenigde Staten) en van het Europees Parlement, om een uitgebreid debat te houden over de OESO-activiteiten.

De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) in 2009: het bewerkstelligen van de economische integratie in Europa (Resolutie 1759)

In 2009 heerste er een zware financiële en economische crisis in heel Europa, die een uitzonderlijke recessie veroorzaakte in vele Lidstaten van de Raad van Europa gelegen in Centraal-, Oost- en Zuidoost-Europa.

De duurzaamheid van de economische grondslagen, de sociale vrede, het bestuur en de instellingen, alsook de richting van de structurele hervormingen werden daarbij zwaar op de proef gesteld.

Het jaar 2009 vormde met andere woorden een enorme uitdaging voor de Europese ontwikkelingsinstellingen, zoals de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD). In overeenstemming met haar mandaat heeft de EBRD zich ingezet om tegemoet te komen aan de financiële noden van de regio teneinde de gevolgen van de crisis af te zwakken. De door de Bank gerealiseerde investeringen hebben in 2009 een recordhoogte bereikt en waren bestemd voor de landen die het ergst getroffen waren door de crisis. De investeringen hebben zo bijgedragen tot de stabilisering van hun macro-economische situatie en hun groeipotentieel en tot de geruststelling van nationale en internationale investeerders.

De Assemblee vestigt de aandacht van de Lidstaten van de Raad van Europa op de grote lessen die moeten geleerd worden uit de crisis, om zo een einde te maken aan de intrinsieke economische zwaktes en onevenwichten met het oog op een duurzame en evenwichtige groei.

Strategie, bestuur en werking van de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa (Aanbeveling 1937)

In een context van aanhoudende financiële en economische crisis, wijst de Assemblee op de toegenomen rol van internationale financiële instellingen en multilaterale ontwikkelingsbanken zoals de Ontwikkelingsbank van de Raad van Europa (CEB), die een uniek instrument vormt voor de bevordering van de socio-economische cohesie en solidariteit in de Europese samenleving.

Bij het opmaken van de balans van de activiteiten van de CEB voor de periode 2007-2009, alsook van de aan de gang zijnde hervormingen en de toekomstige uitdagingen, drukt de Assemblee op het enorme potentieel van de Bank, dat nog beter benut zou kunnen worden indien de leden ervan de ambitie hadden om de Bank nog meer belang en zichtbaarheid te geven op Europees vlak.

De Assemblee pleit voor een groter verband tussen de activiteiten van de CEB en de waarden van de Raad van Europa, vermits beide instellingen momenteel aan het nadenken zijn over een hervorming van hun werking.

Zij richt een oproep tot de Lidstaten van de CEB om het eens te worden over een substantiële kapitaalverhoging, om nog meer fondsen te kunnen verstrekken aan de armste landen, terwijl er ook een gezond risicobeheer kan worden aangehouden.

Urgentiedebat: De recente aanwakkering in Europa van het nationale veiligheidsdiscours: de Roma-kwestie (Resolutie 1760)

De Assemblee is verbijsterd door de toename die de laatste maanden in vele Lidstaten van de Raad van Europa werd vastgesteld van het veiligheidsdiscours waarbij Roma worden verbonden aan criminaliteit en zwarte handel. Daarop volgde een verstrenging van het veiligheidsbeleid en de maatregelen die rechtstreeks op de Roma gericht waren, zoals de ontmanteling van hun kampen en de golf van terugzendingen naar hun land van herkomst.

De Assemblee erkent dat de overheden in vele Europese landen, die te maken krijgen met een toename van de criminaliteit, zich verplicht zien hun beleid te verstrengen om de openbare orde en de veiligheid van alle personen op hun grondgebied te beschermen. Zij drukt er evenwel op dat er in het politieke discours een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen individuen die misdrijven hebben begaan en volledige groepen personen, zoals de Roma of een andere minderheid of migrantengroep.

De Assemblee meent dat er een bijzondere verantwoordelijkheid rust op de politici die zich in hun politieke toespraken dienen te onthouden van negatieve stereotypen of stigmatiseringen van minderheden of een migrantengroep. Hetzelfde geldt voor de media die geen boodschappen mogen verspreiden die een zekere vijandige stemming zouden kunnen opwekken ten opzichte van personen die behoren tot een bepaalde etnische gemeenschap.

Het garanderen van het recht op onderwijs voor zieke of gehandicapte kinderen (Resolutie 1761 en aanbeveling 1938)

De Assemblee drukt opnieuw op het feit dat het recht op onderwijs universeel is en dus van toepassing is op alle gehandicapte kinderen en jongeren.

In die context verklaart de Assemblee zich voorstander van inclusief onderwijs, vermits dat het recht op onderwijs verzekert voor alle kinderen, ongeacht hun fysieke, intellectuele, psychologische, culturele, ... toestand.

Bovendien kan het bijeenbrengen van gemengde groepen kinderen en jongeren in dezelfde onderwijsinstellingen alleen maar bijdragen tot een verhoogd tolerantieniveau en tot een betere aanvaarding van de verschillen in de samenleving.

De Assemblee meent dat de beslissingnemers en onderwijzers, en ook de kinderen en hun families, betrokken moeten worden bij de beweging die ijvert voor inclusief onderwijs.

Zij nodigt de Lidstaten dan ook uit om een politiek en juridisch kader uit te werken ten voordele van de ontwikkeling van inclusief onderwijs, waarbij de nadruk wordt gelegd op het belang van een ruime transsectorale en multidisciplinaire samenwerking die al de belangrijkste partners erbij betreft, met inbegrip van de personen die deel uitmaken van de directe omgeving van het kind.

Kinderen zonder ouderlijke zorg : de noodzaak om dringend in te grijpen (Resolutie 1762 en aanbeveling 1939)

Terwijl de wereld de 20ste verjaardag viert van het Kinderrechtenverdrag van de Verenigde Naties, goedgekeurd in november 1989, nodigt de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa uit om bijzondere aandacht te besteden aan de rechten van kinderen die ouderlijke zorg ontbreken. Zij roept hen op om het relevante beleid ter zake verder uit te diepen op nationaal en Europees niveau en om het principe te eerbiedigen volgens hetwelk “het belang van het kind” een fundamentele overweging moet zijn.

De Assemblee is tevreden met de ambitieuze inspanningen die op nationaal, Europees en internationaal niveau werden geleverd met het oog op de verbetering van kinderen zonder ouderlijke zorg. Zij meent evenwel dat men zich op twee problemen moet toespitsen.

Er is eerst en vooral het feit dat een toenemend aantal kinderen aan “nieuwe risico’s” worden blootgesteld in een geglobaliseerde wereld en ten tijde van economische crisis (kinderhandel, kinderen achtergelaten door hun migrerende ouders, straatkinderen). Daarnaast zijn er te weinig krachtige maatregelen ter stimulering van de trend om meer en meer geplaatste kinderen uit instellingen weg te halen. Zo roept de Assemblee de Lidstaten op alternatieve oplossingen te bevorderen voor plaatsingen, waarbij de voorkeur moet worden gegeven aan maatregelen die het dichtst aanleunen bij de familiale omkadering, zoals het plaatsen van kinderen in pleeggezinnen.

Het recht op gewetensbezwaar in het raam van wettelijk geregelde gezondheidszorgen (Resolutie 1763)

De Assemblee drukt op de noodzaak om het recht op gewetensbezwaar samen te lezen met de verantwoordelijkheid van de Staat om het recht te verzekeren van elke patiënt op een wettelijke behandeling binnen een redelijke termijn.

Zij is in het bijzonder verontrust door het feit dat de niet-reglementering van die problematiek vooral vrouwen treft, meer bepaald vrouwen met zwakke inkomsten of vrouwen die in landbouwgebieden wonen.

De resolutie stelt dat er ten opzichte van geen enkel ziekenhuis, instelling of persoon druk of discriminatie mag worden uitgeoefend, of dat zij niet verantwoordelijk mogen worden gehouden worden voor de weigering een abortus, een kunstmatig opgewekte miskraam of euthanasie uit te voeren, of ze te ondergaan.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om duidelijke en exhaustieve reglementeringen uit te werken voor het definiëren en regelen van de gewetensbezwaren op het vlak van gezondheidszorgen en medische diensten.

* Oorspronkelijke titel: “Toegang van vrouwen tot wettelijk geregelde geneeskundige zorgen: het probleem van het niet-gereguleerde beroep doen op gewetensbezwaren”. Het rapport gaf aanleiding tot een levendig debat, alsook tot een groot aantal amendementen die de oorspronkelijke inhoud van de resolutie grondig gewijzigd heeft.

In zijn tussenkomst wees *senator Paul Wille* erop dat zijn politieke groep aan het debat heeft deelgenomen met een groeiend gevoel van onbehagen. Standpunten kunnen verschillen, maar vermits de problematiek in kwestie in vele landen niet geregeld is, was het een nuttig initiatief om er een rapport aan te wijden. Het is niet het debat zelf dat een probleem vormt, maar wel de toon en de vorm die het debat heeft aangenomen. Sinds enkele maanden is er binnen de Raad van Europa sprake van een polarisatie rond elke ethische kwestie, hetgeen te betreuren valt.

Spreker verklaarde dat hij in België aan de basis ligt van de wetten inzake abortus, euthanasie, ... Hij meent inderdaad dat het belangrijk is een juridisch kader uit te werken voor zij die dat wensen.

Volgens hem was het mogelijk geweest om een beter compromis te bereiken, indien men beter naar elkaar had geluisterd. Nu is er een halve oplossing, wat geen goed resultaat is.

De nieuwe tendens die erin bestaat om te verklaren dat niet de individuele gewetensvrijheid in het geding is, maar ook die van instellingen in hun geheel, vormt een bedreiging en een gevaarlijke evolutie. Voorzichtigheid en tolerantie is dan ook geboden.

Nationale selectieprocedures voor kandidaten voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (Resolutie 1764)

Overeenkomstig artikel 22 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, is het aan de Assemblee om voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens rechters te verkiezen die voldoen aan de hoogste kwalificaties en dit op basis van een lijst van drie kandidaten voorgesteld door de Verdragsstaten.

Om het mogelijk te maken te kunnen kiezen tussen kandidaten die over de nodige bekwaamheid, ervaring en autoriteit beschikken, drukt de Assemblee erop dat het noodzakelijk is om nationale selectieprocedures te hebben die nauwkeurig, samenhangend, transparant en billijk zijn.

De Assemblee staat dan ook volledig achter alle maatregelen die de Verdragsstaten nemen om de kwaliteit te vergroten van de kandidaten die haar worden voorgelegd en verwelkomt het recente initiatief van de Voorzitter van het Hof, dat erop gericht is een deskundigencomité op te richten - samengesteld uit eminente juristen en rechters - dat raad zal geven aan de regeringen alvorens zij hun kandidatenlijsten overmaken aan de Assemblee.

Geslachtsspecifieke motieven voor asielaanvragen (Resolutie 1765 en aanbeveling 1940)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat 52 % van het aantal vluchtelingen in Europa vrouwen of meisjes zijn. Velen vragen asiel aan om te ontsnappen aan vervolgingen die te maken hebben met het feit dat zij vrouw zijn.

Gendergerelateerde vervolging en geweld kunnen aanleiding geven tot een aanvraag voor internationale bescherming. De Staten houden evenwel niet altijd rekening met de genderdimensie bij het onderzoek van asielaanvragen.

De vervolgingen waarvan vrouwen het slachtoffer zijn is vaak verschillend van die van mannen, maar het asielsysteem ziet ze nog steeds door de bril van de mannelijke ervaringen. Vrouwen en meisjes kunnen af te rekenen hebben met verschillende vormen geslachtsgerelateerde vervolging en geweld, zoals verminkingen van vrouwelijke geslachtsdelen, mensenhandel, eermisdrijven of seksueel geweld als oorlogswapen.

De Assemblee roept de Lidstaten op om ervoor te zorgen dat er in elke asielpprocedure wel degelijk rekening gehouden wordt met gendergerelateerde vervolging en geweld.

Zij worden ook aangespoord om hun asielsysteem zo te concipiëren dat het rekening houdt met gendergerelateerd discriminerend gedrag.

De ontwikkeling van het socio-economisch potentieel van het gebied van de Baltische Zee (Resolutie 1766)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat het gebied van de Baltische Zee - dat acht EU-Lidstaten omvat (Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Letland, Litouwen, Polen en Zweden), alsook Rusland - op de voorgrond is getreden als een zeer dynamische Europese regio. De negen landen, die zich bewust zijn van hun culturele verwantschap, hun gemeenschappelijke natuurlijke rijkdommen, hun economische interdependentie en hun gedeelde belangen, zijn begonnen samen te werken in de jaren 1950. Regionale structuren, opgericht in de jaren 1990, hebben die vroegere samenwerking versterkt.

De recente financiële beroering heeft dan weer de noodzaak aan het licht gebracht voor een nog ruimere gemeenschappelijke strategische visie.

De Assemblee meent dat het opstarten van de EU-Strategie voor de Baltische Zee in 2009 voor een sterke dynamiek gezorgd heeft, onder meer inzake projecten voor een duurzaam leefmilieu en een groter concurrentievermogen dankzij KMO's en innovatie.

De Assemblee dringt tevens aan op het belang van een constructieve dialoog met de Russische Federatie, vooral inzake het gebied van Kaliningrad en met het naburige Wit-Rusland, met het oog op de ondersteuning van het lokaal entrepreneurship en projecten ter bevordering van de democratie.

* * * * *